

вартостями підприємства. Також, у зв'язку з тим, що на сьогоднішній день існує і створюється безліч різних НМА, а також через розбіжності у економічному, бухгалтерському, оціночному, управлінському підходах до розуміння їх суті відбувається значний розрив між існуючою методологією бухгалтерського обліку НМА і сучасними вимогами економіки.

Список використаних джерел

1. Задорожний З. Проблемні питання якості інформації бухгалтерського і управлінського обліку малоцінних активів / З. Задорожний // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2018. – Вип. 1. – С. 115-124.
2. Пузыня Н. Ю. Оценка и управление нематериальными активами компании / Н. Ю. Пузыня. – СПб. : Изд-во СПбГЭУ, 2013. – 179 с.
3. Drucker P. The next information revolution: [Електронний ресурс] / P. Drucker – Режим доступу: <http://www.s-jtech.com/Peter%20Drucker%20-%20the%20Next%20Information%20Revolution.pdf>.

Яцишин С. Р.

кандидат економічних наук, доцент
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ВНЕСЕННЯ МАЙНА В ДОЧІРНЄ ПІДПРИЄМСТВО: ЮРИДИЧНИЙ АСПЕКТ

Враховуючи визначення поняття юридичної особи, наведеного у Цивільному та Господарському кодексах України [4; 5], дочірнє підприємство для набуття статусу юридичної особи повинно володіти відокремленим майном.

Дочірнє підприємство наділяють майном, яке згідно з ст. 66. ГКУ [4] становлять виробничі і невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самостійному балансі підприємства.

Джерелами формування майна дочірнього підприємства демонструє рисунок 1.

Материнське підприємство може передати дочірній компанії активи у власність та повне господарське відання.

При передачі майна у повне господарське відання дочірнє підприємство може вільно володіти та користуватися цим майном в межах, обумовлених у статуті та установлених материнським підприємством. Обмежувати право вільного розпорядження майном доцільно з метою недопустимості втрати майна материнського підприємства.

Слід звернути увагу на неможливість передачі майна дочірнього підприємства під час створення боргів материнським підприємством. Переведення боргу допускається лише після створення дочірнього підприємства та за умови згоди на це кредитора (ст. 201 Цивільного кодексу) [5].

Передача майна дочірньому підприємству повинна оформлюватися як внесок засновника (материнського підприємства) до статутного капіталу дочірнього підприємства, розмір якого повинен передбачатися у статуті. Якщо у статуті дочірнього підприємства не передбачено формування статутного капіталу, то можна вважати, що не виконано однієї із основних умов, необхідних для набуття статусу юридичної особи, – наявності відокремленого майна. На підставі цього дочірньому підприємству може бути відмовлено у державній реєстрації.

28 грудня 2018 року, м. Тернопіль

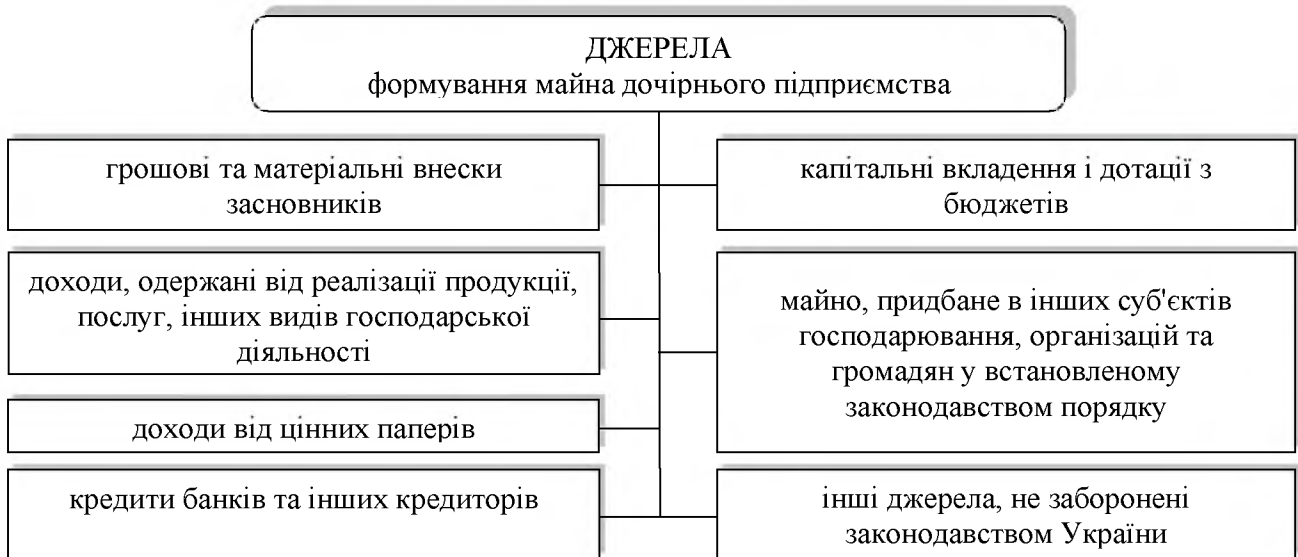

Рис. 1. Джерела формування майна дочірнього підприємства

Чинне законодавство не визначає мінімальний розмір статутного капіталу дочірнього підприємства для його реєстрації, тому він визначається за рішенням материнського підприємства і може мати будь-яку величину залежно від вартості активів, що передаються.

За рішенням материнського підприємства (за текстом можливе використання термінів «засновник», «власник») величина статутного капіталу може змінюватися (збільшуватися або зменшуватися), що оформляється шляхом внесення та реєстрації змін до статуту дочірнього підприємства.

Таким чином, материнське підприємство до статутного капіталу дочірнього підприємства може вносити активи, визначені рисунком 2.

Рис.2. Активи, що формують капітал дочірнього підприємства

Документами, що засвідчують факт сплати до статутного капіталу дочірнього підприємства, є:

- платіжне доручення про перерахування грошових коштів на розрахунковий рахунок дочірнього підприємства,
та/або

- акт приймання-передачі інших активів, підписаний представниками обох підприємств (материнського та дочірнього).

З юридичної точки зору формування статутного капіталу дочірнього підприємства полягає в тому, що материнське підприємство, виступаючи унітарним власником дочірнього підприємства, набуває корпоративних прав, а дочірнє підприємство, у свою чергу, отримує частину активів материнського підприємства, передача яких засвідчує факт сплати материнським підприємством своєї частки в статутному капіталі дочірнього підприємства.

Список використаних джерел

1. Лучко, М. Р. Консолідація фінансової звітності [Електронний ресурс] : навч. посіб. / М. Р. Лучко, С. Р. Яцишин. - Тернопіль : ТНЕУ, 2017. - 281 с. Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/28695>
2. Яцишин С. Р. Визначення суті та регулювання діяльності дочірнього підприємства у нормативно-правових актах України як складові економічної безпеки / С. Р. Яцишин // Бухгалтерський облік, оподаткування, аналіз і аудит: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку» : II Міжнародна науково-практична конференція (м. Чернігів, 30 листопада 2016 р.) : тези доповідей. – Чернігів : Черніг. нац. технол. ун-т, 2016. – С. 171-173.
3. Яцишин, С. Р. Укрупнення як форма реорганізації підприємств: поняття, основні мотиви та види / С. Р. Яцишин // Основні принципи, напрями та завдання економічного розвитку країни : матеріали науково-практичної конференції [м. Дніпропетровськ, 6-7 березня 2015 р.] – Дніпропетровськ : НО «Перспектива», 2015. – С. 68-72. Режим доступу <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17292>
4. Господарський кодекс України, від 16.01.2003 № 436-IV / [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
5. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року / [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>